

XERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »
Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I ————— N.º 40
Sóller 6 de Octubre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

LLAMAMENT

Sollerics: Noltros, voltros y tothóm en general s'ha arribat a desenganá d'aquesta *estirpe* de polítics *habidos y por haber*, que fan de sa política un temple d'odis y envejes que son causa de sa *bancarrota* des poble. Desde molts anys enrera es mauristas han estat ets amos des poble solleric; han tayat y cosit a nes seu an-tojo sense mirá en res ni per rés es bé comunal des poble; s'administració que feyan o que fan, es en profit y honra des socios des Centro que ostenta sas sevas idéas; per un contrari de sas sevas idéas era inútil que fés cap petició, per justa y equitativa que fos li era desetxada; a n'ets amics, a nes seus les abocavan en sa senaya plena, les tapavan sas faltas que poguessen cometre, las donavan sa má si les veyen en terra.

Ara ferá dos anys, a sas derrereras eleccions municipals es poble se rebetla contra s'idéa entiga; compregué qu'es partit maurista havia governat massa temps y massa malement y votá uns homs que deyan qu'eran enviats de Deu per sa prosperidat des nostro poble, y es meteix poble conseguí pujarlos a sa categoria des mauristas y desde aquell dia aquets homs qu'anunciavan tant bon programa no han dat cap benefici notat a nes poble, han seguit es rumbo vey des mauristas, amb sa diferenci qu'aquests tan sols no han procurat pes bé des seus; aquets no han fet política, aquets desde que son a nes Consistori no han fet res mes qu'entablá contraversia a nes mauristas.

En resumen: mauristas y coaligats lo qu'han fet a nes Consistori en profit des poble no pesa lo qu'un bri de paya; uns y altres no analisen, no discuteixen es bé comunal des poble, soliment perden es

temps fent una política personal, intolerable, despreciable.

EN XERRIM considera qu'es poble está cansat d'aquests procediment dolents, d'aquesta política macabra, y éll está dispost a fé un esfors en bé des poble, qu'es es tot; volem prende part a sas próximas eleccions, volem presentá uns cuants *xerrimosos* per concejals y domés mos faltan electós, domés mos falta qu'es poble mos doni maneta, qu'es poble mos ajudí, qu'es poble mos duga allá ahónt mereixem está.

Aquesta setmana mos reunirem tots es xerrimosos per reductá es programa amb el cual s'han de bassá es retjidós que presentarem y en tenirló fet el publicarem y no duptam que será de s'agradó y aprovació de tots es bons sollerics.

Sollerics: No comprometigau es vostro vot, no el volgueu vendre que lo que vos n'han de doná es una miseri comparat amb s'ho benefici que vos reportará en general es consistori xerrimós.

He dit.

EN XERRIM

BELL RECORT

Es defectes que les trop vuy dí de sas sollericas a sas pobres y a sas ricas qu'els he miradas d'aprop: En taronjes y llimones sa juventut van passant y sa van desarrollant atlotas amb excés *monas*. Així mateix he notat, y tenc que feró constá, qu'entre sas guapas ni há que de feas fan feredat: N'he vistas de mostatxudas, de morenas y de pardas, altres que son testarrudas

y molts ratas seyardas. Ni ha que com es cans de bou sempre mos mostran sas dents y altres que van cuantre es temps y sempre moven renou. Sas grasses pareixen botas y sas magres son just mortas y d'aquest modo van totas pes carré amb sas camas tortas. Ni ha de molt presumidas que duven tacó *piló*, altres tenen un . . . *serró* qu'es poren llogá per didas. Quant caminan pes carré van molt ben arregussades y es tapan sa boca bé porque son esportallades. Aquí ja faitx punt y coma de treurervós sas breguetas y si estau enfadedetas m'heu de perdona ninetas que tot lo que dit es broma. Es perdó vos agrahiria y heu deman d'ajoneyat.... ¿Perdonau qui patiria y molt gustós moriria pes vostros peus trepitjat?...

PEP SIMONET

Es cástics de ses sogres

A nes present temps en que sa caló mos lá suá s'ànima, es periodistas mos solem trobá molts vegades en que no tenim inspiració, no sabem com comensá un article, y comensam a dá voltas a sa ploma fins que tenim sas mans plenas de tinta, sense que a nes nostro cap li vengui una idea bona, per fé un articlet que fassi plorá de rieyas a nes nostros lletjidós.

Des cap d'una hora de buidarmós es cap mos vé una idea, y plome en má feim

s'escritet que llevonses dam a sa publicidat o el tiram a nes caixó des paperots.

Tota aquesta explicació qu'hare vos acab de doná, no es mes que perque sabiguet que si aquest article te poc xiste, o poca graci, com diven molts, no es per culpa meva es per culpa de sa caló.

Y ara que vaitx a comensá es cuento ¿de que parlarem?

Ara sent qu'un veinat des costat pega jiscos; es sa sogra que li done *baticuls*, perqu'ha entrat sense dirli bonas tardes.

¡Viva santa Pixedis! Ara, ja sé de que parlavós.

Per Londres, qu'es sa Capital de Inglaterra, hey ha un sin fin de sociadats de infelissos. que se reuneixen cada vespre per tractá de com han de enganá el próxim; aquestas sociadats están divididas en gremis, com per exemplé hey ha un gremi de coixos que tenen ses dues camas bones, o de cegos que no sols hey veuen per devant, sinó hasta y tot per derreta, etc., etc.

Idó a Londres també tenen establida sa seva Societat sas sogras; si, sas sogras repelenques y malcriades.

Me contaren qu'un día sa senyora Presidenta convocá Junta General per tractá d'ets assuntos de sa Societat, y hey concurríren de sa primera a sa derrera socia. Allá n'haguereu vistas de caras feas que feyan faredat. Cualqu'una que tenia es morro xapat, s'altra un uy bisco, s'altra qu'a demunt es seu nás hey tenia un grá que feya mes comú que se seva cara.

Per fi sa senyora Presidenta obri sa sessió, y después de tractá assuntos d'importanci, exclamá:

—Ara trob que ja basta de tractá assuntos socials; ara som de s'opinió que qualche senyora socia conti quins castics dona a nes seu jenre.

S'aixeca una vey fenomenal alta, grassa y mes fea qu'un escarabat, la cual torcantse es morros exclamá:

—Jo a nes meu jenre cada vespre li faitx resá tres vegades el rosari, y si qualche vegada se nega a resá me trec es xoqui y li pec tantas xoquinades com parenostros tenen es tres rosaris.

Llevó s'aixeca una madoneta d'edat, petítiona y grassota la cual después d'arveixinarse es seus fenomenals mostatxos digué:

—Jo a nes meu jenre cuant arriba es mitx día li faitx fé s'arrós y lo demes, y cuant hem dinat el faix escurá, y si qualche vegade se nega a ferhó li comens a rompre ribells, ollas, grixoneras, caceroilas y tot cuant me vé a má, a demunt se seva esquena.

—Y jo a nes meu —digué un'altre sogra que no fojía tampoc d'essé fea—avuy li he tirat una poalada d'aigo per se caraque m'ha tret sa llengo.

—Y a nes meu—digué un'altre,—li he

envergat anit es bassi pes cap, perque no me deixave dormí amb sa tossina del dimoni.

—Jo a nes meu—exclamá un altre— el faitx aixecá a les quatre, li faix fé es café, agrená s'escala, fregá sas portas, y desté es llits, y si no me creu el dimoni en passa.

—Jo som sa que li donc es cástic mes gros—digué se mes fea de totas,

Es meu cástic es mes bó
pues desde qu'es vá casá
perque me mal contestá
le fet jeure sempre amb jó

PEP NOV

De sa Regió

De CAMPANET

Sa Junta general des *llagostés* acordá fa temps, fé pagá un 50 per 100 més de consúm a n'es poble per poré pagá un deficit qu'ells havían fet cuant estaven a nes partit des *morenos*, y ara perque ningú les fá contrari carregan es mort a nes pobre jornalé que gonyant una pesseta li r. b. n dos reals.

Aquest número

ha passat per sa

censura militar

¿? Muyo presto ploverá ¿?

Es poble espera que sa cobranza des consúm no tardará obrirse, pero es 50 p 8 de recárrec no tornarà etsisti.

Es secretari des poble fé publicá una carta a s'Almudaina, volguent fé comprende a nes poble qu'era un benefici per éll, pero ¡don Francisco! Profits com aquests Campanet no en vol y, encara que l'ha publicada, sa gent mallorquina creu més sas veritats amagades que sas mentidas publicadas.

Sa causa de tot aixó n'es un *cá rabiós* que fá dos anys llepa es racóns de se caja comunal y es poble desitje despedir-lo tal com el despediren a Buje: a pedradas.

Amic XERRIM, vos que preteniu tení sa veu potent pegau un crit a cau d'oreya a n'el senyó Governadó perque desterrí de dins terra canipanetera: En *Gris*, en *Pipallina* y es *Cá* que sols élls duen es poble alborotat.

Lo que sembrau culliu

D'ALARÓ

No es sa primera vegade que las me donc d'escritó, pues per fé qualche glosade no ni ha d'altre de milló.

Siguent jo jove y fredí no hé acabat may sa juguera duguent molta de ballera mentres tengui un glop de ví. Y vaitx a fé sa ballade per «Son Penefló» y «Teulera», per mitx de cualsevol era, o bé per sa «Socorrada».

Y no falta cap criadeta, que de grasse val per set qu'estant es public distret hem dona una besadeta. Y si no le ma dona ella jo aprofit qualche ocasió per donarli un bon *petó* a sa seva care bella.

Y m'insulten y me pegan y m'estiren es mostatxos y perque las dic son *matxos* mostatxmé es portal m'enjegan.

Y sas mares beninonis
resant están a tal hora
mentras sas fias a defora
se comanen a dimonis.

P. OZNEROL

De ESPORLAS

Hasta ets infants que van escola, que son un poc inteligents ja fan aquests discursos:

¡Quin Ajuntament que tenim! A n'es nostros concejals los poden repicá esquellas com a nes viudos. A sa sessió no fan mes que tremolá, pues tot es pó de no sé vits pets uys des Governadó. Tots élls van formats amb una anella a nes nás no essent ni mascles ni famellas, y aixó durará fins qu'un día noltros empipats los treurem es calsons.

Y llevonses fent gala de ses sevas cualidats poéticas exclaman:

Es digne de no du borlas
qui no sap aquets cabals:
que lo qu'es per concejals
no hey há com es qu'hey há Esporlas.

UNA BONA PERSONA

De FELANITX

Cumplint lo promés pas avuy ha tractá lo referent a sa mestressa brodedora de Felanitx.

Deu fé cosa de tres setmanas que anant a pesetjá p'el Calvari, a devés las sis des decapvespre, vaitx sentí una tal seregata y tants de crits qu'hem pensava si passava res de nou ¿Y que dirieu que va sé?

Idó, tot es personal d'un tallé de brodedoras, inclús sa mestressa, que después d'havé acabat se feina les sen duya a espayá un poc es cós, fentné de ses sevas fins que ni hagué que faltaren a ses regias d'urbanidat.

Jo hem creya que oficialas y mestressa era tot una cosa pero llevó me vaitx desenganá, pues pes carré vaitx sentí una conversa entré dues brodedoras d'aquestas, referent a sa mestressa d'aquest tallé:

—¿No trobas qu'aquesta feina es barato?

—Si ja heu trop jo. Ni ella ni ningú hem ferá creure, que li paguin sa feina tant barato com ella mos paga a noltros.

—Si, y llevó has de tení en conta qu'ella per no res no voldria tení es mal de caps d'havé d'escruiure, de repartirmós sa feina etcetera etc.

—Si ella se retengués un tant per cent com feya antes, estaria molt conforme; pero així com heu fá ara que mos dona lo que vol, y totduna que reb sa feina lo primé que fá es amagá es talonaris, no heu puc consentí, pues jo no puc soportá que haja de gonyá tant a demunt noltros

—¡Si ja tens rahó! Mira, si sas altres mos vollien segui heu duríem a conta nostro.

—¿Que els so deim, y si....

Entretant ellas prengueren per un carré y jo per s'altre y no vaitx poré sentí res més y

com que feya fosca me va sé impossible sebre qui eran.

M'entararé un poc de l'assunto, y..si es vé ¡Hay d'ella! Ara si es mentida ¡hay de sas oficalas!

Y a voltros brodedoretas
si ningú may vos ampare,
sempre vos servirá de pare
es vostro estimat

TIRETAS

De MANACÓ

S'altre setmana se casá a n'aquesta ciutat un viudo des barrio de Triana y es seus veinats, seguint una antiga costum des poble, obsequiaren es nou matrimoni amb una serenata de corns y latas, de la cual n'está molt content es viudo vejent qu'era una broma de quatre veinats y amics; tant és així que fins y tot les fé entrá a tocá dins caseua mateix.

De molt diferent manera heu prengué D. Miguel, es *Corbo*; que segóns diuen tenia se seua done delicada esperant qu'el Bon Jesús li faria un regalo pero ¡oh fatalitat! quant sentí sa primera cornada prengué tal susto y pegá tal esclat que *cata-plin chin china* la cosa va aná malement. Y no's aquest es mal més gros; ara es metjes diuen si ella també ferá cuiró. ¡Quina desgraci mes grossa si desapareixia des mapa aquesta *Esclafada Plana!!!*

El senyó Mezquida se posá es capell y partí a reclamá s'ausili de s'Autoritat diguent que no permetia tal escándol. Totduna va essé atés y un sol empleat bastá per posá orde a nes barrio.

Y ara vos pregunt jo, ilustre *Corbo Rome*: ¿Tant vos interesau per sa salut de sa vostra... *Cocot?* Es estrañ sabent que s'altre día la voliau matá. ¿Qué no's vé que comprareu es side-cart amb tal intenció, y que la vos ne dugueru a pessetjá per sa carretera de Felanitx y casi la matareu?

Com així ara estimau tant sa vostra... *Carxofa*.

Disapte seguirá se segona part que conté lo principal de s'assunto.

De BINASALEM

Enguañ se nota un gran entusiasma en sos balls de figuerolés; principalment per sa part de sa Cabana y aprop des camí de «Son Roig» hey ha una caseta blanca qu'hey viuen quatre bergantells que tenen manya de fé reuni cada vespre més de cent personas *de ambos sexes*.

Es motiu de tanta concurréncia es motivada a un *cèlebre bailarín* capbaixenc que quant diu «ara va de bó» es presents s'entusiasmen tant que ademés d'ets aplausos que li fan li tiran figas pes cap, y ell tot baves obri se seua bocota mostrant es portells de se seua paret *dental*.

També hey vá una veinada, casada de fa pocs anys y que per més senyas te dos

infants petits, que més li convendria anás a jeure dejorn, tal vegada aliviaria es mal d'un nin que té, a més que faria s'homo content.

Es *doyt* de bailarín
no quita ni pone nada
pero sa done casada
per essé tant de volada
es molt digna d'EN XERRIM.

UN MURMULADÓ

De SA POBLA

Senyó Directó: Estiguent cansat de rebre escrits, voste me podria treura es gat des sac. Es sa cuestió qu'ha sa Pobra ja no som espanyols sino moros.

Y es qui no so creven, que tanquin sa boca y badin ses oreyes.

Aquí tenim uns nobles senyós qu'ocupan es primé puesto de sas balansas de sa justici, y un altre des primés, amb mes lujo de bal-leria, es seus fets importants han sortits aquets días, pero son tantés que no sé per hont comensá.

1.º Es *triunto* des Cassinet. Aixó es serio y no heu volem comentá per avuy.

2.º Sa *piramidal y monumental y fenomenal* brega des batle amb un concejal beneit. Es batle li fé sebra que li guanyava de cortons y hacienda, y qu'el poria tapá de dobbés (¡Recamissa, senyó Directó, aixó es lo qu'hem falta!). Contestantli es concejal que pagava molt mes consum qu'ell, y que no se llogave per una pesseta diari com ell, a se Caixa, y ademés que venia de jent tant noble o mes qu'ell. Y es batle mes encés qu'un caliu de foc exclamá:

—¿Que no saps qui som jo? ¡Som es batle y te puc rebentá, y t'he de rebentá perque puc, y perque som es batle!

Si amb aixó es lectó no riu, es perque té ploreyas.

3.º Sa gran brega de na Confit y na Rosita, destrá, guinavets, garrots, es batle y es secretari.

4.º Sas mes descomunals, na Rosita y na María. Sa bufadora pes nas des batle.

5.º Seria hora de qu'es nostro Governadó se cuidás des nostro Alcalde, pues en dos días hey ha hagut mes de set bregues y es batle no en fa cás, pes rumós de ses eleccions, nombra un secretari interino que nos des seu gust, y hagent de perda sa seva ánima.

CORRESPONSAL

De BUJE

Tres ninfas fisiológicament delicades y neuresténicas tot lo dia están diguent que si cap atrexit a n'EN XERRIM les posaven, li romprien sa cara.

Per evitá alborot a dins es poble, suposat que están amb estat de guerra y suspesas sas garantias, no mos ocuparem d'ellas fins que sa anormalitat haja pasada.

M'hem qui será que quant lletgesca EN XERRIM, les endevinará.

Son tres senyoretas, guapetas, sensilletes, que de dia per sa plassa fan voltetas y d'anit a un balcó están assegudetas.

Una d'ellas, sa mes guapa ha estado relacionada en tres jovenets, guapets, groguets, estrafolariets y quinse abrils apenas conta.

S'altre, dos pollos cogollos com a pim-pollos ha refuats, les ha despresiat.

Sa tercera joveneta, primeta, llargueta encara no ha descapullat; pero ben haviat no quedará derrera sas altres amb heróisitats.

Son tres Catalinetas: m'hem qui les endevinará.

UN QU'EL CONEIXEM.

De ARTA

Sa Societat Obrera que sortí al frente des cohidos d'oliva per denfensarlos de sa vil explotació de que son víctimas desde temps inmemorial, havent tenguda s'humillació de demaná per mediació de s'Alcalde tení una reunió en sos patronos (amos de possessió) per posá preus y condicions deguts y conformes a sa situació crítica que corrém, y quedás arreglat en pau y unió es preu des cohidos; heu de creura y pensá que foren rebuts de molt mala manera per part des patronos que tengueren barra de dirlos qu'havien acodit a sa reunió no per cap arreglo de preus sino única y exclusivament per atencions a s'Alcalde que les havia invitats.

Com qui volé fé burla d'ets obrés les digueren qu'a n'ets atlots, si les tenien a cohi era per llimosna; a més digué un que no tan sols aniria a Buje a sercá cohidos, sino que antes de doná res de lo que demanaven consentiria primé qu'es porcs se menjasen s'oliva o se podris devall sas oliveras.

En vista de tal resposta sa Societat no fé mes que cridá se classe trabayadora y dirlos lo que passave invitantlos a que s'adstenguessen d'aná a cohi y no tant facilment se deixasen trepitjá posantsé abaix des jou de sa tiranía de tals patrons, y se sostenguessen a lo que se demanava ja qu'estava a dins sa legalidad.

Com es trabayadós s'enteraren de s'injurias ignominiosas que digueren es Patronos a sa comissió obrera que v'aná a tení tal entrevista, se sentiren molt ofesos y decidiren no aná a cohi ni enviarí ets atlots mentres tant l'amo no aceptás lo estipulat diguent a sas carregadoras d'ets amos que no sercasen cohidos que tant mateix no hey anarian y es pocs cohidos que ja hey anaven foren intimats per sas dones, que mes qu'ets homos prengueren s'assunto per ses sevas mans, a que no hey anassin y heu feren tant bé, que consentiren en so torná arrera y no aná a cohi mes mentres no quedás arreglat s'assunto.

Sabem també qu'es dos amos que mes béfa feren d'ets obrés com veran la cosa que se posave tan malement per ells, anaren a sercá cohidos a pobles esterns trescant per Son Servera, Sant Llorens, Manacó. Petre, María y Ariañ y hageren de torná en sos talons; a

derrera y sense res a nes fus, pues es pocs que trobaven les demanaven més paga que no se demanave pes cohidós d'Artá ¡ja les hi va na tort! Se pot dí qu'es tir les sorti pe se culata.

Si coneguesin sas máximes morals de Cristo que diven qu'aquell qui s'humilla será ensalsat, y qui s'ensalsa será humillat no s'haguessen demostrats tant orgullosos, perque no vengués es cas de ve de rebaxá es seu orgullo, pues ja diven d'aquell que va dí que primé volía qu'es porcs les se menjasen, que ara ja díu que no heu vol qu'es porcs les se mengin ni que se podrescan devall sas olive-ras, sinó que les vol cohi, pero encare amb orgullo díu que si es veu obligat a pagá lo que s'ha demenat heu pagaré pero han de tení en conta que compassió de cap atlot no n'esperín ¡d'ell en que vejí que sa sang les surtí pe sa boca. A n'aquest com a nes demés no faltará que li vetli es ble y si prova de fé injusticis y dá maltractos a cap atlot tocará sas consecuencias perque será denunciát a nes tribunals de justicia, y será lo que será.

Vaja per avis.

SA SOCIEDAT

XERRIMADES

Diumenge passat es *rebeldes*, o sigan es vertades republicans sollerics feren una especi de gira campestre a sa vorera de la má.

Es motiu de reunir-se allá, era per dues causas: una perque no tenen fitsat es seu domicili social, y sa segona y principal per dá a n'aquesta reunió un tó més freternal si pot essé, que sas altres vegades.

De trenta cinc a coranta arribaren es reunits, el quals daren provas d'essé tant fors de barram com d'idéas, ja que no feren ancas enrera devant una *paella* a la valenciana y un aguiat de coní a la francesa.

Después des postres y es corresponent café copa y puro..... no, ara me recort que puros no'n serviren, usaren de sa paraula un cuants socios els quals foren aplaudits per sa manera noble y clara d'espresarse.

Agrahim moltíssim s'invitació que galantament mos cediren y felicítam D. Jaume Rullán com a president, per lo molt animat y ejerminat que té es partit republicá de dins Sólle....

Faltariam a un devé de cortesia si antes d'acabá no felicítassem es populá Jaume Pussa com a cuiné, s'escéntric Toni Mahunés com a garsó voluntari, a l'amo Andreu Ramón duenyo de sa Fonda Palmesana per havé tengut tot es servici a punt y a noltros mateixos per havé tengut ocasió de treura sa panxa de mal any.

Y per final tots plegats rebin felicítació per tení sa gran unió, que falta en certa ocasió, per lográ prosperidat.

Sas atlotas des barrio d'abaix des carré de la Victori van molt remogudas; sempre las veuen per mitx des carré aclarint y.... ¡jesús santa Bárbara quinas cosas qu'aclareixen!

Si aquell ha fet aixó, si aquella [ha fet aixó altre y si en fulano s'ha bereyat, si en zutano ha deixat s'atlot y en fin cual-sevol siga que tenga sa desgraci de no essé molt amic amb ellas ja li tiran es sa-yo.

Atlotetas, vos vuy avisá: Voltros sou d'aquellas personas que veis sa paya que dú es companyero dins s'uy, y no vos veis sa biga que duis dins es vostro.

Y perque molt vos estim no vos anomen per nom pero sí sempre sou com ara.... alerta a n'EN XERRIM.

UN CUALSEVOL

Oferim trenta-vuit pessetas a s'intérprete que siga capas de traduirnos en mallorquí s'article kilometric qu'el senyó «Clar y Llampant» publicá a s'últim número del «Sólle», perque noltros quedarem *estupefaccis* devant sa *desorganica* acumulació de frases *tétricas* y *pútridas* y *epilècticas* d'aquest *esdrújul* senyó.

Devant s'*estúpida aritmética* no'm trobat s'*orgánica bruixula* tanta *sistemática esdrújula* es *gramática sense métrica*.

Ja sabem qu'aixó no es vers ni *botánica* sinó qu'es una *centífica* explicació de *mimica* que feim a sa *mística táctica* d'aquest senyó de mirada *purpura*.

Voltros direu aixó no's escriure.

Ja'hu sabem, pero el senyó *Tiró*, vuy dí «Clar y Llampant» escriu embuyat y noltros volem prende es seus patróns.

Y..... *aquila non capít muscas*..... *signore Tirone*.

Dimars passat a sa sessió hey torná havé escandol.

El senyó Ozonas mos demostrá qu'es homo incansable. Perque EN XERRIM a nes número passat deya que si es lletés havian pujat sa llet era motivat a s'arbitri municipal, éll demostrá amb números que no etsistia tal motiu, sinó qu'era un comunisma qu'havian fet aquets lletés per explotá més sa bondat des poble.

Digué que sabia que sa llet se venía a diferents preus: la majoria la pagavan a o'15 ptas. altres a o'10 y ni havia que la pagavan a tres décimas.

¡Muy bien senyó Ozonas! ¡Llástima que siga tant abandós amb sos regalos de 250 pessetas!

El senyó *mestre Grau* mereix una afe-rrada pes coll per quant fé constá qu'éll no estava conforme amb lo crescut d'aquests regalos.

Se perlá des Convent de frares y el senyó Ozonas (qu'a sas sessions xerra més qu'en Jaume Pusa y en Marroix pes cafés) denunciá que sabia qu'ets atlots probes que van escola a nes frares, sortian per una portassa y qu'es rics tenían preferenci de portal.

El senyó *Pállissé* (no deim Colóm perque dins s'Ajuntament ni ha *la mar*) defensa aquest punt.

El senyó Ozonas (es meteix de sempre) se queixá de qu'es Saitx segóns quina hora no *vol* fe cridas. Sobre aixó avisam a n'el senyó Ozonas que quant passi per sas Casas de la Vila estiga alerta a nes coll, perque es saitx té unas malas un-glas.

Sinó qu'heu diga n'Urbano.

Antes d'acabá volem fé una preguntá a D. Damiá:

¿S'asunto de sa matansa de porcs com va queda?

Se fé sa componenda, apesá que voste n'estava tant contrari?

Voste va dí que volía que tots ets asuntos municipals fossen discutits a sa llum des sol, devant tothóm ¿Per quin motiu consentí aná a una sessió secretá? ¿Per quin motiu no enterá es poble de com quedava s'asunto de sa matansa?

No s'enfadi senyó Ozonas, aquestas preguntas les hi feim a voste perqu'es amb s'ho retjidó que tenim mes esperansa.

Coneixem un parey de pollensinas qu'están llogades dins Sólle, y cada día dematí quant van a plassa se donen a coneixe fent quatre monadas a fi de llamarsé s'atenció de tots es joves.

Quant van a fé sa compra recorren to-tas sas plasserats y figa d'una y figa de s'altre, quant van a cas senyós de tanta fruta qu'han testada ja están plenas. Tant es així que una qu'está per devés es carré de la Má ha engreixat molt pes baixos, ques per aquí ahont fan engrexá sas figas.

Vos avisam pollensinas que fent tant gros alborot no demostrau se fredinas sinó que pereixeu ninas dignas tan sols d'un atlot,

MABITEUEL

Dimecres s'institució de sa «Creu Rot-ja», fé un festival a la Defensora, amb objecte d'allegá fondos per..... aumentá es regalo de doscentas cinquanta pessetas que les ha regalat voluntariament es nostro Magnífic y abundós Ajuntament.

Pero hem de fé constá sa poca atenció qu'han tenguda amb noltros de no invítarmós siguent part de sa prensa, tant presentable o més que sa demés.

No's que plorem s'entrada perque'n teniam de regaladas de particulás y no las aprofitarem, pero feim constá que tenim per *inválida* una junta Directiva que per anticipat mos hi té a noltros.

¿Mos compren D. Salvadó Elías?

Qui mos detesta a noltros, noltros el detestam a éll: qui no mos guarda s'atenció que mereixem noltros li feim fé es ridícul.

Admiram senyó *Elións* qu'en tants de carrecs com té y anant tant de processons no aprenguí de quedá bé.